

ACC. N:R. 5557

Landskap: Öland
Härad: Runsten
Socken: Gärdslösa
Uppteckningsår: 1938

Upptecknat av: Helge Gramberg
Adress: Slubbitorp, Perökind.
Berättat av: Per Aug. Pettersson
Född år 1881 i Fördeläte by, Gärdslösa

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Drakell."	sid. 1-3.
Skogsväst.	4-5.

Skriv endast på denna sida!

5 sid.

På många ställen på Öland, finnes mycket
kullar som de ha grävt i. Si under fastlegsten
där jättat si gamle att där va mycket mer
drakell än nu, för nu finnes där inte.
Alli morfar va smed i jordlåta i arendrede
en kvarn i Balltorp. Bårdslösa roden Öland
i där stroat intill gränsen intill Balltorp
men på Fetha by i ett gäde, men om
där ha äker där där vet ja inte, men nu
i där där. Där va ett ställe som kallades
Stallhöj i där va en hög backe som va
långslant, i där va lite stenättning
i en rundal omkring. Där morfar
sto i den där kvarn på natten i han
tyckte att kvarnen begynte i sode, i
han gick ut på kvarnbron i skulle se
om vinden hade ändrat sig på han

behöövde vride kvassu, ä' dä' jock han va
 en klar läga brinne, ä' han sto ä' tittade
 på ä' dä' brann så' klart som dä' skulle
 ha vatt en klar ell. ä' dä' tänkte han på
 att han skulle ta ett eggjärn ä' kaste i ellen
 för dä' ä' ja bra te kaste stäl i ellen.
 Dä' han kom ut så' va lägen försvunnen.
 Dä' va en färlänning som rädde om
 Lotta ä' han hette Gusta Pettersson.
 ä' han hadde två' söner som va hemma.
 Dä' va en som hette Fridolf ä' han va
 yngst, ä' den andre hette Ture Gustafsson.
 I alle fall skulle di ta grus i den dä'
 backen ä' dä' väl inte för grusets skull
 kanhända. Ä' dä' di grävde så' hettete di
 e urre ä' antingen nu urra va söner
 eller jock söner, dä' låter ja va osagt

35557

J urma va ka° gull a° selver men vadi
feck foiet vel ja inte. Ia° da° va poita
di gamle da° som skulle komme fram
da° di sa° drakell.

3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.

5557

4.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Då va en som hette stut Pers å hans
hustru hette Brita. Då va store skoge
moe för. men di där skoga di å uthuggne
nu å den där (stut Pers) gick ute å ja tror
då va rent på kvällen å gick ute å daskede.
så kom då ett fint fruntimmer, som
vände den gamle sja te. Va ho sa
då vet ja inte. men ho ville väl va
väl män på någe sätt. Sen da va så
hadde han böra må säj å då va
e vanti löse, må kvallhatt som di
hadde för i världen. Vår han inte ville
nånting hur ho då gick å snodde säj
å aktete säj för te vände ändan te.
för ett skogskä. ska ju va ihäligt. Testat
sa han. Om du kan likne där ve mi Brita
Å hur då va så kunnat ho då å då så

5557 2

sköt han a' d' s' ra' g'irvant ho a' d' s' ra'
hörde han som ett luttit skroth. Si från
en by som heter Vebj i Hogorums socken
Oland

5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV.